

ЧЖАН ХУНВЕЙ**ФІЛОСОФІЯ ХХІ СТОРІЧЧЯ В КОНТЕКСТІ ГЛОБАЛЬНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ЗАВДАНЬ. ЕПОХА ГЛОБАЛІЗАЦІЇ ТА ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ОСВІТИ: ФІЛОСОФСЬКИЙ ПОГЛЯД**

Стаття присвячена аналізу сучасного стану філософсько-екологічних досліджень в контексті глобальних технологій та питань потреби модернізації системи освіти з урахуванням збереження національних традицій як чинника стабільного розвитку держави, зокрема. Доведено першочергове питання як підготовки кадрів загальних дисциплін, так і формування у технічної та гуманітарної еліти системи світогляду із збереженням традиційних джерел китайської конфуціанської традиції шанобливого ставлення до природи, та, зокрема, до екологічних чинників філософсько-екологічної освіти в освітньому процесі демократичного Китаю. Підкреслено значення аналізу та впровадження констант успішної економічної складової у розвиток освіти та філософії, стратегії модернізації та вдосконалення професійної скерованості менеджерів освітньої галузі.

Ключові слова: Образ природи, наукове мислення, Китай, китайська філософія, конфуціанство, глобалізація, філософія екології, філософія освіти

ZHANG HONGWEI**PHILOSOPHY OF THE 21ST CENTURY IN THE CONTEXT OF GLOBAL ENVIRONMENTAL CHALLENGES. THE ERA OF GLOBALIZATION OF EDUCATION: A PHILOSOPHICAL VIEW**

The article is devoted to the analysis of the current state of philosophical and ecological research in the context of global technologies and issues of the need to modernize the education system, taking into account the preservation of national traditions as a factor in the stable development of the state, in particular. The primary issue of both the training of personnel of general disciplines and the formation of a worldview in the technical and humanitarian elite with the preservation of the traditional sources of the Chinese Confucian tradition of respectful attitude to nature, and, in particular, to the ecological factors of philosophical and ecological education in the educational process of democratic China, has been proved. The significance of the analysis and implementation of the constants of a successful economic component in the development of education and philosophy, the strategy of modernization and improvement of the professional direction of managers in the education sector is emphasized.

Key words: Image of nature, scientific thinking, China, Chinese philosophy, Confucianism, globalization, philosophy of ecology, philosophy of education.

Постановка проблеми. Розвиток комунікацій та технологій спричиняє зростання швидкості не лише діалогу між спільнотами, зростання виробництва але й вносить певні інновації як у світ людини, суспільства, так і у світ природи загалом. Науковці підкреслюють, що до певних змін, які швидко входять до кола загальнопланетарного матеріального буття, людство ще не змогло пристосуватися та розробити стратегії відповіді на нові виклики. Але це не значить, що слід впадати у загальний відчай. Філософія впевнено доводить, що на більшість викликів та запитів вже є відповідь, яка лише чекає транскрипції при прочитанні. Відповідь у всьому філософсько-культурному надбанні людства. Таким чином, наше дослідження продовжує розглядати коло питань, пов'язане зі станом філософсько-екологічних досліджень зокрема, глобальних технологій та низки питань стосовно модернізації як минулої, так і сучасної систем освіти. Філософія екології, в першу чергу, як показують праці науковців (зокрема, Н. Годзь та ін.) підкреслюють важливість значення правильного розуміння завдань та можливостей екології, зокрема

філософії екології, яка простирається далеко за межі функцій природозбереження та природоохоронної системи, і проблема ця постає навіть в перекладі основних понять – при перекладі, як зазначається у працях Н. Годзь, частіше використовують «Philosophy of ecology», «Philosophy of environmental» [2; 3], тим самим скорочуючи можливості розуміння поняття та функцій сучасної екології загалом, окрім того, викривлюючи простір філософії, особливо філософії екології, та скорочуючи проблемне та навчальне поле у системі освіти загалом.

Як доводить наше дослідження, яке, насамперед базується на новому розумінні старовинних текстів та їх транскрипції й використанні у наші дні в сучасній філософії та системі освіти, саме розумне збереження національних традицій як чинника стабільного розвитку держави стимулює робити більш корисні кроки в системі підготовки майбутніх фахівців у просторі держави та використовувати новітні надбання у світовій науці та інженерії, освіті та екологічних програмах. Глобалізація не заперечує

ані виникнення нових знань, ані значення попередніх знань як цінності, накопиченої шляхом еволюціонування людства, але це все разом є певний рух у відповідному просторі. Питання філософії XXI сторіччя в наші дні, розвиваючись як певний феномен та стратегія людства, презентує не лише уніфікацію, але й багатства світової філософської та наукової думки в контексті загального стратегічного розвитку в системі глобалізованого світу. Сучасний Китай у наші дні та у планах на майбутнє продовжує стратегію модернізації та розвитку, вдосконалення за допомогою знання та методики підготовки ланки у професійній скерованості менеджерів. У дослідженні нами підкреслюється значення аналізу та впровадження у вищу освіту констант успішної економічної складової розвитку освіти та філософії.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Під час підготовки роботи ми врахували попередні наукові матеріали та знайшли цікаві стратегії та, відповідно, роботи авторів із запропонованої тематики. Це праці Чжоу Гуанлі (2012) про поглиблене дослідження інноваційних моделей навчання талантів у коледжах і університетах Китаю та Ван Сяо (2006) про освіту громадян Китаю в епоху глобалізації, У. Чжихуей (2003) про багатомірне дослідження феномену освітньої глобалізації. Окрім того, ми врахували праці та, відповідно, проблемні питання, вирішені у наукових розвідках таких авторів, як Н. Хамітов, С. Крилова, Н. Годзь. Також важливим нам здається використати данні, наведені Е. Кісс (2014) у праці про філософію сучасної глобалізації, глобалістику та дослідження глобалізації, окрім того, у коло нашого дослідження увійшли такі автори, як О. Кивлюк, Т. Лаврук, Н. Семенюк, Т. Черноштан; цікавими є висновки, наведені в праці R. Buchanan, D. Forster, та ін., окрім того ми цитуємо результати Н. Fang та L. Tan.

Метою статті є продовження опрацювання матеріалів та наукових розвідок в контексті дисертаційного дослідження стосовно питань, пов'язаних з особливостями національної філософії та її важливого впливу на формування освітнянських стратегій з метою просування в глобалізованому світі екологічних та безпечних для людства та довкілля технологічних кроків.

Виклад основного матеріалу. Світ, що глобалізується, рівноцінно сприймає новітні стратегії і при детальному огляді утримує в собі й низку особливостей минулого. Однозначно відмовитися від надбання попередніх сторіч є небезпечним і певною мірою абсурдним з точки зору технологій кроком. Саме про це написано у працях Н. Годзь, яка, окрім того, підтверджує висновок, що поняття «розвиток» під собою несе знання не лише про прогресивні напрями, але й такі, які ми скоріше назвемо як регрес, тим самим авторка акцентує, що лінія розвитку має скеровано обидва вектори руху у розшифруванні поняття «прогрес», і це складові одного загального процесу еволюціонування [1, с. 12]. О. Кивлюк вказує, що глобалізація, як і інформатизація освіти, є важливими компонентами в загальній філософії освіти. Зокрема, вказується, що «Інформатизація освіти в умовах

глобалізації і, як наслідок, поява поняття інформаційна педагогіка в сучасному освітньому просторі, – явище досить складне і різнопланове, що включає соціальні, політичні, діяльнісні компоненти функціонування та розвитку суспільства, в даному контексті інформаційного, з його зв'язками, стосунками, процесами, наслідками» [4, с. 192], окрім того, досить важливо звернути увагу, що глобалізаційні процеси суспільства можливо зрозуміти через низку праць таких фахівців, як В. Андрущенко, В. Бех, В. Буряк, М. Дмитренко, О. Джури, К. Корсака, В. Кременя та ін. Саме тому, як вказує О. Кивлюк, глобалізацію, насамперед, треба розуміти як процес перетворення певного явища на світове з різноплановими ознаками (а саме – економічної, політичної, культурної, освітньої) інтеграції та уніфікації. Глобалізація, як вказує автор, носить системний та всеохоплюючий характер у світовому суспільстві. Опрацьовуючи джерела з відповідної тематики, О. Кивлюк посилається на інших авторів, які пишуть про необхідність подолання традиційних кордонів між державами та створення системи єдиних технологій, створення єдиного торгівельного та економічного простору. Економіка і держава починається з освіти, тому так важливі посилання на наукові дослідження та їх результати Л. Губерського, А. Гуменюка, О. Джури, Д. Дзвінчука, С. Клепко, Г. Лукевича, М. Попович та закордонних розвідок серед філософів, а саме у У. Беак, В. Біблера, В. Лекторського. Таким чином, робота цього автора підтверджує, що глобалізація та її аналіз, насамперед, вказує, що саме освіта вже виходить за межі механізмів модернізації лише однієї окремо взятої держави. Ми не погоджуємося з думкою автора про те, що одна держава не справиться з освітянською політикою. Але ідею використання комунікації та створення певних фондів освітянського характеру з інтересом вважаємо за можливість розглянути, адже національна компонента навіть у глобалізованому світі є важливим державним фактором [4, с. 193], саме національна компонента та її врахування у процесі глобалізації може слугувати особливою національною «фішкою» формування екологічних освітянських стратегій, але розвиток інформаційного суспільства змінює деякі компоненти у свідомості як суспільства, так і окремих індивідів і, як пише автор, чію роботу ми аналізуємо, створює умови для перекоординації у співпраці, розуміння «соціокультурної інтеграції людства» та створює механізми саморегуляції у суспільстві [4, с. 198].

У свою чергу, Т. Лаврук у своїх дослідженнях вказує, що екологічна, як й економічна та духовна кризи, поєднані між собою, і саме тому екологічні проблеми є основними і глобальними для людства. Він вказує, що як філософія, так і наука, та навіть релігія, мають за необхідність переоцінити свій «спільний об'єкт дослідження» (а саме людину) та «екологізувати» людський світогляд (що, на нашу думку, особливо складно буде для релігійної ланки) [5, с. 156], виявляється, існують такі цікаві дослідження в Україні, як «Природничі

дослідження рідного краю» студентами усіх спеціальностей, яке викладається в курсі екології у вищій школі. Для нашого дисертаційного дослідження особливо важлива тематика дослідження рідного краю, адже там вивчаються як природні умови, їх вплив на індивіда так і природні ресурси, їх роль у розвитку господарства; навіть вплив природи на культурно-історичний розвиток краю. Як пише автор статті, всі ці та подібні дослідження базуються на шкільних знаннях з географії, і, окрім того, поглиблюють їх, формуючи і культурний, і економічно скерований спосіб мислення, формують національний та наднаціональний, тобто міждержавний склад екомислення. Може викладатися як географічна освіта, так і набагато ширше [5, с. 158-159].

Н. Семенюк також пише про загрози та ризики екологічної ситуації в умовах глобалізації і, відповідно, вказує про необхідність формування нової філософії задля забезпечення екобезпечного простору та екобезпечного майбутнього [6, с. 7], в якому кінцевою метою є створення концепції екобезпечного розвитку, який створить умови задля реалізації випереджального розвитку науки й освіти та інформаційно-інтелектуальних форм діяльності, і, що особливо важливо для нас, у статті наводиться необхідність врахування критерію саме національного й індивідуального багатства. Введення в концепцію екобезпечного розвитку мусить продовжувати дослідження, які започаткували свого часу В. Вернадський та П. Тейяр де Шарден саме про ноосферний фактор, який дозволяє використовувати інтелектуальний потенціал ноосферних досліджень як один з головних ресурсів для створення стратегії екобезпечного розвитку [6, с. 12]. Не менш важливою постає концепція екологічного всенавчання населення, про яке також написано в аналізованій нами роботі. У роботі окремо виводиться розділ про «Екологічне всенавчання населення» за допомогою освіти та виховання. Вказується, що першочерговими завданнями екологічної освіти є: по-перше, формування екологічної культури всього населення і це, насамперед, виховання саме розуміння сучасних екологічних проблем держави й світу; по-друге, підготовка фахівців-екологів для різних галузей народного господарства, в тому числі, для освітньої, і по-третє, вдосконалення, узгодження і стандартизація термінології в галузі екологічних знань [6, с. 14-15].

Наступний автор Черноштан пише про екологічні цінності як основу екологічного виховання і констатує, що саме освіта підтримує життя цінностей суспільства, тому що саме через світогляд, а не «голу теорію», учень засвоює кожну систему цінностей. Автор вказує, що найбільшою популярністю на Заході користуються три моделі філософії виховання: філософія виховання – це галузь знань, яка використовує у виховній практиці ідеї різних філософських або філософсько-психологічних систем (прагматизму, екзистенціалізму, необіхевіоризму та ін.), автор

вказує, що таке розуміння філософії виховання розділяють, англійський філософ Р. Берроу та представник Оксфордського дослідницького центру з етичного виховання Б. Шутерман, і, окрім того, англійський соціолог У. Кей. Друга модель виховання більше дотична до позитивістської методології (англійські філософи А. Brent, А. Харріс, П. Херст) – тут метою виховання є, насамперед, створення у людини здатності роздумувати на моральні теми. Третя модель (американський філософ Т. Бафффорд, англійські Д. Страйк, К. Еган) сприймається як спосіб передачі культурних цінностей від однієї епохи до іншої. Так само автор пише про екологічну мораль у структурі цінностей сучасної освіти, де взаємне упорядкування природних і людських цінностей на засадах філософії комунікації створює аксіологічне ядро екологічної етики. Окрім того, окремо згруповано та подано до дослідження питання екологічної етики у структурі вищої освіти, адже доведено, що сучасна екологічна освіта тримається, насамперед, за рахунок можливостей, які пропонує екологічна етика: еколого-етичне знання, еколого-етичну культуру та еколого-етичну освіту. Розглядаючи екологічний вимір сучасної освіти, автор пише, що освіта з позицій сучасних постіндустріальних імперативів, має бути ціннісно орієнтованою. Так само становлення нової освітньої парадигми відбувається, як не дивно, навіть під впливом суперечностей, зумовлених глобалізацією, про що зазначено в цитованій праці, тому що глобалізація виступає як об'єктивна умовою збилення освітніх систем та їх уніфікації в плані освітніх вимог, так і з іншого – формування систем освіти, які захищатимуть локальні цінності, які не вписуються у загальну ідеологію полі культурності. Саме екологічна освіта та виховання у суспільстві підводить до розуміння потреби низки реорганізаційних методів, і, таким чином, філософсько-світоглядне обґрунтування сучасної екологічної освіти за допомогою етики та екологічної етики можливо довести до виконання і набуття основ екологічної етики, що є умовою екологічної освіти у державі [7, с. 11-16]. Те, що є сферою освіти, завжди утримує у собі коло певних етичних зобов'язань: слід враховувати педагогіку професійної етики, та слід враховувати, як зазначають інші науковці, що хоча галузь етики постійно займається людськими стосунками та педагогічним втручанням, але освітня етика не статична, це сфера, яка розвивається у відповідь на зміну контексту. Навчальний план, викладання та оцінювання освіти так само і у наш час поєднано з низкою просторово-часових умов, і «етичний виклик освітнього лідерства» полягає в умінні розпізнавати та враховувати багатовимірність цілей освіти, надаючи тим, хто навчає, і тим, кого навчають, «почуття надії» [8, с.11-12]. Хаофан Фанг пише про економічну глобалізацію та культурну глобалізацію. Саме тому у світі культурні обміни та конфлікти неминучі. Та в наукових академічних колах існує низка різних поглядів на існування культурної глобалізації, на її переваги та недоліки,

поки існує проблема вибору місцевими культурами із елементів інших культур і творчого поєднання їх із власними національними культурами [9]. Так само він вказує, що глобалізація і деглобалізація як процеси, пов'язані між собою і загалом, з долею людства, як ніколи раніше, та неможливо знищувати різноманіття країн та народів [9, с. 525].

Розглядаючи питання глобалізації, національної філософії та питань екології й екологізації освіти, ми бачимо як позитивно налаштованих, так і скептично орієнтованих дослідників. Наприклад, хоча Е. Кісс і досить скептично ставиться до глобалізації та питання національного, ми також маємо навести і цю точку зору, а саме те, що у глобальній реальності політичні і соціальні проблеми знаходяться не лише в одних руках політиків, старі концепції розуміння етнічного та економічного певним чином застарілі, і епоха потребує нових моделей [10, с. 26]. Цікавими є напрацювання Н. Хамітова та С. Крилової у контексте гендерних досліджень вимірів людини у світі, що глобалізується, оскільки вони це досліджують скрізь призму освіти [11, с.]. Л. Тан, розглядаючи структуру «Partnership for Twenty-first Century Skills (P21)», вказує на її особливості розкриття від конфуціанської точки зору, і саме тому аналіз порівняння ключових ідей глобалізації із конфуціанськими цінностями видається важливим і своєчасним. Л. Тан вказує, що конфуціанська філософія значною мірою перегукується з «Навичками навчання та інновацій» у структурі P21, а саме «критичним мисленням, комунікацією, співпрацею та творчістю», вона рівноцінно надає нові перспективи та нюанси освітнянській структурі, враховуючи ідею, що критичне мислення – це не тільки когнітивна діяльність, а й афективна, тобто, відповідне соціальне транскрибування себе та певне етичне уявлення про творчість [12].

Важливо враховувати, що глобалізація освіти все ще залишається незавершеним проектом, і ми чекаємо на дослідження, що принесуть створення системи глобальної влади, як пише інший автор [12]. Слід нагадати, що, з точки зору китайських науковців, сучасний процес освітньої глобалізації схильний до риси економізації, яка таким чином впливає на концепцію рівності в освіті; він має досі тенденцію колонізації, на жаль руйнуючи ідентичність громадян, і має тенденцію до можливостей реалізації, на жаль, слабого контролю, небезпечно розмиваючи національний освітній суверенітет. Автор пише, що аби впоратися з викликами освітньої глобалізації, сучасний Китай мусить не лише вирішувати власні внутрішні проблеми та сприяти покращенню освіти, а й активно брати участь у всіх міжнародних освітніх програмах, де створюються правила, і захищати освітні інтереси країни [13]. Окрім того, ще у 2006 році вийшли матеріали ґрунтового дослідження Ван Сяо «Освіта громадянства Китаю в епоху глобалізації» [14] та у 2012 р. Чжоу Гуанлі

«Поглиблене дослідження інноваційних моделей навчання талантів у коледжах і університетах Китаю» [15], що підкреслює значущість теми для освіти та планування майбутніх філософсько-екологічних стратегій питань розбудови країни, підготовки фахівців та модернізації країни.

Висновки. Становлення напряму екологічної парадигми підтверджує навіть у глобалізованому світі і світі, що глобалізується, важливість розуміння національної специфіки як природного ландшафту, так і національної ідентичності, закладеної у філософській та освітнянській системах. Модернізація та розвиток підсилюють рух до розвитку як окремої держави, так і держав загалом. Шлях складний, але можливий до подолання. Оскільки в комунікації в сучасному світі окрім національних особливостей важливе місце займає і стандартизація світових процесів, то екологічна планетарна проблема вимагає, таким чином, відповідно і низки спільних дій.

Список джерел інформації

1. Годзь Н. (2024). Питання особливостей сучасної китайської філософії в площині аналізу феноменів глобалізму, цифрової освіти та філософії марксизму в Китаї. *Науковий журнал «Наукові записки Національного університету «Острозька академія». Серія «Філософія»*. № 26. С 11–17.
2. Годзь Н.Б. (2017). *Вступ до екологічної футурології* : монографія. Х. : Видавець Олександр Савчук. 572 с.
3. Годзь Н.Б. (2012). Філософія та екологічні проблеми: до питання розгляду майбутнього. *Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г.С. Сковороди. Філософія*. № 37. С. 3–15.
4. Кивлюк О.П. (2014). Глобалізація та інформатизація освіти в предметному полі філософії освіти. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. № 57. С. 192–200.
5. Лаврук Т. (2013). Географічна освіта як базова складова національної системи екологічної освіти. *Фізична географія та геоморфологія*. № 1. С. 156–159.
6. Семенюк Н.В. (2009). *Філософія екобезпечного поступу людства в епоху глобалізації та інформаційної революції* : автореф. дис. ... канд. філос. наук : 09.00.10 – філософія освіти. 18 с.
7. Чорноштан Т.М. (2008). *Філософсько-етичні засади екологічної освіти* : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня кандидата філософських наук : спец. 09.00.10 – філософія освіти. 20 с.
8. Buchanan R.A., Forster D.J., Douglas S., Nakar S., Boon H.J., Heath T. & Tesar M. (2022). Philosophy of education in a new key: exploring new ways of teaching and doing ethics in education in the 21st century. *Educational Philosophy and Theory*, 54 (8). P. 1178–1197.
9. Fang H. (2020, March). Philosophical Thinking on Cultural Globalization. In *4th International Conference on Culture, Education and Economic Development of Modern Society (ICCESE 2020)* (pp. 522–526). Atlantis Press.
10. Kiss E. (2014). On the Philosophy of the Contemporary Globalization. *Globalistics and Globalization Studies: Aspects & Dimensions of Global Views. Yearbook*, 117, 26.
11. Khamitov, N., & Krylova, S. (2020). Gender and

existential dimensions of man in the era of globalization and philosophical education. *Philosophy/Filosofiya* (0861–6302), 29 (2).

12. Tan, L. (2019). Confucius: Philosopher of twenty-first century skills. In *A Kaleidoscopic View of Chinese Philosophy of Education* (pp. 37–47). Routledge.

13. 邬志辉, & 志辉邬. (2003). 教育全球化现象的多维审视. *华东师范大学学报(教育科学版)*, 21(3), 10.

14. 王啸. (2006). 全球化时代的中国公民教育. 福建教育出版社.

15. 周光礼. (2012). 高校人才培养模式创新的深层次探索. *中国高等教育*, (10), 23-25.

References (transliterated)

1. Hodz N. (2024). Pytannia osoblyvostei suchasnoi kytayskoi filosofii v ploshchyni analizu fenomeniv hlobalizmu, tsyfrovoy osvity ta filosofii marksyzmu v Kytai. *Naukovyi zhurnal «Naukovi zapysky Natsionalnoho universytetu «Ostrozka akademiia». Seriya «Filosofia»*. № 26. S 11–17.

2. Hodz N.B. (2017). Vstup do ekolohichnoi futurolohii : monohrafiia. Kh. : Vydavets Oleksandr Savchuk. 572 s.

3. Hodz N.B. (2012). Filosofii ta ekolohichni problemy: do pytannia rozghliadu maibutnoho. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni H.S. Skovorody. Filosofii*. № 37. S. 3–15.

4. Kyvliuk O.P. (2014). Hlobalizatsiia ta informatyzatsiia osvity v predmetnomu poli filosofii osvity. *Humanitarnyi visnyk Zaporizkoi derzhavnoi inzhenernoi akademii*. № 57. S. 192–200.

5. Lavruk T. (2013). Heohrafichna osvita yak bazova skladova natsionalnoi systemy ekolohichnoi osvity. *Fizychna heohrafiia ta heomorfolohiia*. № 1. S. 156–159.

6. Semeniuk N.V. (2009). Filosofiiia ekobezpechnoho postupu liudstva v epokhu hlobalizatsii ta informatsiinoi

revoliutsii : avtoref. dys. ... kand. filos. nauk : 09.00.10 – filosofiiia osvity. 18 s.

7. Chornoshtan T.M. (2008). *Filosofsko-etychni zasady ekolohichnoi osvity : avtoref. dys. na zdobuttia naukovooho stupenia kandydata filosofskykh nauk : spets. 09.00. 10 – filosofiiia osvity*. 20 s.

8. Buchanan R.A., Forster D.J., Douglas S., Nakar S., Boon H.J., Heath T. & Tesar M. (2022). *Philosophy of education in a new key: exploring new ways of teaching and doing ethics in education in the 21st century*. *Educational Philosophy and Theory*, 54 (8). P. 1178–1197.

9. Fang H. (2020, March). *Philosophical Thinking on Cultural Globalization*. In 4th International Conference on Culture, Education and Economic Development of Modern Society (ICCESE 2020) (pp. 522–526). Atlantis Press.

10. Kiss E. (2014). *On the Philosophy of the Contemporary Globalization*. *Globalistics and Globalization Studies: Aspects & Dimensions of Global Views*. Yearbook, 117, 26.

11. Khamitov, N., & Krylova, S. (2020). Gender and existential dimensions of man in the era of globalization and philosophical education. *Philosophy/Filosofiya* (0861–6302), 29 (2).

12. Tan, L. (2019). Confucius: Philosopher of twenty-first century skills. In *A Kaleidoscopic View of Chinese Philosophy of Education* (pp. 37–47). Routledge.

13. Wu Zhihui, & Zhihui Wu. (2003). A multi-dimensional examination of the phenomenon of educational globalization. *Journal of East China Normal University (Education Science Edition)*, 21(3), 10. Wu Zhihui; Zhihui Wu.

14. Wang Xiao. (2006). *Chinese citizen education in the era of globalization*. Fujian Education Press.

15. Zhou Guangli. (2012). In-depth exploration of the innovation of talent training models in colleges and universities. *Chinese Higher Education*, (10), 23-25.

Надійшла (received) 30.10.2024

Відомості про авторів / About the Authors

Чжан Хунвей (Zhang Hongwei) – Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут», аспірант кафедри філософії, Харків, Україна; ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-0227-8133>.